

Kitab Daniel - Nomer Saratus Salapan Puluh Tilu

Muka Dijembarkeunana Jaman Ahir: Ti Takdir Rusia nepi ka Balikna Trump jeung Wangunna Gambar Sato Galak

Jeff Pippenger
2024-04-23

Dina mangsa anu teu lila deui, Rusia bakal ngeureunkeun perang di Ukraina ku hiji kameunangan, sarta kameunangan éta bakal kabuktian jadi awal tina tungtung pikeun Putin jeung Rusia. Sakumaha Gorbachev ngaréorganisasi (perestroika) kakaisaranana tuluy ngungsi ka Perserikatan Bangsa-Bangsa, Rusia pulitik bakal dibawa ka handapeun kawenangan Perserikatan Bangsa-Bangsa, sedengkeun Rusia agama bakal dibawa ka handapeun pangawasan kapausan. Trump bakal kapilih dina taun 2024, sarta bakal ngéléhkeun Demokrat globalis jeung kaum globalis Républik anu ngaku-ngaku, sarta anjeunna bakal ngawangun hiji pakumpulan jeung para globalis ti Perserikatan Bangsa-Bangsa, pikeun maksud ngabéréskeun akibat ruksakna ti runtuhna Putin jeung Rusia. Saterusna, palacuran Tirus bakal campur nyarita pikeun ngabela Rusia.

Dina Patempuran Panium, sajarah tina nu kahiji di antara tilu patempuran dina ayat kaopat puluh diulang deui. Dina patempuran kahiji, anu dilambangkeun ku rubuhna Uni Soviét dina taun 1989, nu kahiji di antara dalapan présidén panungtung ngaladénan minangka pasukan proksi kapausan. Présidén kahiji éta téh saurang Républikan, anu méré tanda yén nu panungtung ogé bakal jadi présidén Républikan. Présidén kahiji téh kasohor ku rétorikana ngeunaan témbok tina tirai beusi, anu salaku pananda nubuat ragrag nalika Tembok Berlin ragrag dina 9 Nopémber 1989. Présidén Républikan panungtung bakal dipikawanoh ku rétorikana ngeunaan témbok di wates kidul Amérika Sarikat, sarta pananda anu bakal nandaan kasaksian Trump ngeunaan ngawangun témbok nyaéta hukum Minggu, nalika “témbok pamisah antara garéja jeung nagara” anu simbolis dileungitkeun.

Présidén nu pangheulana éta saurang béntang média baheula, anu kasohor ku kaparigelan nyarita anu seukeut jeung rasa humorna. Présidén nu pamungkas ogé saurang béntang média baheula, anu kasohor ku kaparigelan nyarita anu seukeut jeung rasa humorna. Taun 1989 nandaan bubarna kakawasaan nu katelah Uni Soviét, jeung perang panungtungan tina tilu perang dina ayat kaopat puluh ngagambarkeun bubarna kakawasaan nu katelah Rusia.

Perang Panium nyaéta perang katilu jeung pamungkas dina ayat ka opat puluh, sarta éta dipralambangkeun ku perang kahiji. Nalika perang kahiji geus réngsé, sakumna dunya ngaku yén hiji-hijina adidaya di dunya téh nyaéta Amérika Sarikat. Panguasaan dunya éta bakal diulang deui dina panutup perang pamungkas, sabab di dunya, sanajan aya pakumpulan anu diwangun antara Antiokhus III jeung Pilipus ti Makédon, (Amérika Sarikat jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa), Amérika Sarikat (nabi palsu) bakal diteguhkeun jadi raja pangutamana tina sapuluh raja (naga—Perserikatan Bangsa-Bangsa.)

Tilu peperangan dina ayat ka opat puluh ngandung ciri has “Kaleresan,” sabab nu kahiji ngawakilan nu panungtung, jeung peperangan nu di tengah ngawakilan pambrontakan. Pasukan proksi nu kahiji jeung nu panungtung nu meunang (Amérika Sarikat) unggul, tapi pasukan proksi nu kadua éléh, sarta pasukan proksi nu kadua téh Nazisme, hiji lambang dunya pikeun pambrontakan.

Tilu kampanye pulitik Donald Trump ngagem tandha “Kaleresan,” sabab anjeunna meunang pamilihan dina kampanye kahiji jeung panungtungna, nanging dina kampanye anu di tengah anjeunna dikalahkeun ku sato galak ateisme, nyaéta kakawasaan naga, sakali deui lambang pambarontakan anu diwakilan ku hurup katilu welas tina alfabét Ibrani anu, nalika di hijikeun jeung hurup kahiji jeung panungtung, ngawangun kecap Ibrani “Kaleresan.”

Ayat ka sapuluh dina Daniel sabelas nandaan waktu akhir dina taun 1989, sarta ayat ka genep welas nandaan hukum Minggu nu baris geura datang. Ayat-ayat ka sapuluh nepi ka ka lima welas ngagambarkeun sajarah nu disumputkeun tina ayat ka opat puluh, nyaéta bagian tina kitab Daniel anu geus disegel nepi ka poé-poé panungtungan. Nalika ayat-ayat ka sapuluh nepi ka ka lima welas ditempatkeun (baris demi baris) kana sajarah nu disumputkeun tina ayat ka opat puluh, bagian tina Daniel anu patalina jeung poé-poé panungtungan jadi kabuka tina segel. Bagian éta dibuka tina segel pas saméméh masa kasempetan tobat ditutup pikeun para pangreksa Sabat dina hukum Minggu nu baris geura datang. Ku sabab kitu, éta ngagambarkeun segel panungtung, nyaéta segel ka tujuh.

Sareng nalika Anjeunna muka meterai anu katujuh, aya tiiseun di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Jeung kuring ningali tujuh malaikat anu ngadeg di payuneun Allah; sarta ka maranéhna dipasrahkeun tujuh tarompét. Jeung malaikat séjén datang sarta nangtung di altar, nyekel padupaan emas; sarta dipaparinkeun ka anjeunna menyan anu loba, sangkan anjeunna ngahaturkeun éta babarengan jeung doa sakumna para suci di luhur altar emas anu aya di payuneun tahta. Jeung haseup menyan éta, anu naék babarengan jeung doa-doa para suci, munggah ka payuneun Allah tina panangan malaikat éta. Jeung malaikat éta nyandak padupaan, terus ngeusian éta ku seuneu tina altar, tuluy ngalungkeunana ka bumi; sarta timbul sora-sora, gulugur, kilat, jeung lini. Jeung tujuh malaikat anu nyepeng tujuh tarompét éta nyiapkeun diri pikeun niup. Wahyu 8:1–6.

Tujuh malaikat nu nyekel tujuh tarompét ngawakilan pangadilan eksekutif nu dimimitian dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, sarta maranéhna ngawakilan pangadilan eksekutif nu dimimitian nalika Mikaél nangtung sarta mangsa cobaan manusa ditutup. Mangsa kahiji, ti hukum Minggu nepi ka Mikaél nangtung, pangadilan Allah dicampur ku karunia, tapi satuluyna tujuh bala panungtungan téh nyaéta pangadilan Allah nu henteu dicampur ku karunia. Muka segel katujuh nyaéta nalika pangadilan-pangadilan eksekutif keur dipersiapkeun, sakumaha diwakilan ku tujuh malaikat.

Dina pasal dua jeung salapan nétélakeun yén “doa-doa jalma-jalma suci” téh nyaéta doa pikeun ngartos kajadian-kajadian anu patalina jeung impian anu disumputkeun ti Nebukadnesar ngeunaan patung rupa sato-sato galak, jeung tobat sarta pangakuan dosa anu pakait jeung “tujuh kali,” dina Imamat pasal dua puluh genep. Doa-doa anu dicampur jeung menyan dina “pedupaan emas” anu

naék ka payuneun Allah, didoakeun ku jalma-jalma anu dipanggil pikeun kaasup kana saratus opat puluh opat rébu, anu dina mangsa éta narima meterai Allah anu hirup, nalika seuneu tina altar dialungkeun ka bumi.

Dina Yéheskiel pasal salapan, jalma-jalma suci anu sarua éta keur ngahuleng jeung ceurik ku sabab kalakuan-kalakuan jijik anu dipigawé di éta nagri jeung di garéja, sarta nalika maranéhna nganyatakeun kasedih anu jero ku lantaran dosa, malaikat anu nyégél nempatkeun hiji tanda dina tarang maranéhna. Saperti dina Wahyu pasal dalapan, panghukuman-panghukuman anu dilambangkeun ku para malaikat pangancur aya di dinya dina latar tukang, ngantosan parentah yén pagawéan panyegélan geus réngsé.

“Kalayan katepatan anu moal meleset, Anjeunna Nu Teu Aya Watesna tetep nyimpen catetan jeung sakumna bangsa. Salila welas asih-Na dipasrahkeun bareng jeung panggero pikeun tobat, catetan ieu bakal tetep kabuka; nanging lamun angka-angkana geus ngahontal jumlah nu geus ditangtukeun ku Allah, pelayanan amarah-Na dimimitian. Catetanana ditutup. Kasabaran ilahi eureun. Teu aya deui panyambat rahmat pikeun maranéhna.”

“Nabi, nalika neutep ngaliwatan mangsa-mangsa ka hareup, ningali waktu ieu dipintonkeun di payuneun titingalna. Bangsa-bangsa dina jaman ieu geus narima welas asih anu teu aya tandinganana. Berkah sawarga anu pangpilihna geus dipaparinkeun ka maranéhna, tapi kasombongan anu beuki nambahan, kasarakanan, panyembahan brahala, panghina ka Allah, jeung kateuweruh budi anu hina, kabéh kacatet ngalawan maranéhna. Maranéhna keur gancang nutup itunganana jeung Allah.

“Tapi anu matak kuring ngageter téh nyaéta kanyataan yén jalma-jalma anu geus nampa cahaya jeung kaistiméwaan anu panggedéna geus kacemar ku kajahatan anu ngajalma sacara nyebar. Kapangaruhan ku jalma-jalma durhaka di sabudeureun maranéhna, loba, malah di antara anu ngaku kana bebeneran, geus jadi tiis sarta kabawa ku arus kajahatan anu kuat. Panghina anu sumebar ka unggal tempat ka kasalehan sajati jeung kasucian nyababkeun jalma-jalma anu henteu ngahiji pageuh jeung Allah leungit rasa hormatna kana hukum-Na. Lamun maranéhna nuturkeun cahaya sarta taat kana bebeneran tina haté, hukum anu suci ieu bakal katingali leuwih mulya ku maranéhna justru nalika éta dihina jeung dipiceun. Sakumaha beuki écésna teu dihormatna hukum Allah, garis pamisah antara anu nurut kana éta hukum jeung dunya jadi beuki écés. Kanyaah kana parentah-parentah ilahi nambahan dina hiji golongan sajalan jeung nambahanana panghina ka dinya dina golongan anu séjén.

“Kaayaan darurat téh beuki gancang ngadeukeutan. Angka-angka nu beuki ngagedéan kalayan gancang némbongkeun yén waktuna panarajang Gusti geus ampir sumping. Sanaos Anjeunna henteu daék ngahukum, tapi Anjeunna bakal ngahukum, jeung éta kalayan gancang. Jalma-jalma nu leumpang dina caang bakal ningali tanda-tanda tina bahaya nu keur ngadeukeutan; tapi maranéhna henteu meunang cicing waé kalayan tenang, teu paduli, bari ngarep-ngarep karuksakan éta kajadian, ngabeberah diri ku kayakinan yén Gusti bakal ngajaga umat-Na dina poé panarajang. Henteu kitu pisan. Maranéhna kudu ngartos yén éta téh kawajiban maranéhna pikeun digawé kalayan rajin guna nyalametkeun batur, bari neutep ka Gusti kalayan iman anu teguh pikeun pitulung. ‘The effectual fervent prayer of a righteous man availeth much.’”

“Ragi kasalehan tacan sakabéhna leungit kakuatanana. Dina mangsa nalika bahaya jeung kaayaan murung gareja panggedéna, rombongan leutik anu nangtung dina cahaya bakal ngeluh jeung nangis ku sabab kalakuan-kaabominasian anu dipigawé di éta nagri. Nanging leuwih husus deui, doa maranéhna bakal naék pikeun kapentingan gareja, sabab para anggotana ngalampahkeun luyu jeung cara dunya.

“Doa anu sajembaran hate ti ieu sakelompok leutik anu satia moal sia-sia. Nalika Gusti sumping minangka Nu ngabales, Mantenna ogé bakal sumping minangka Nu nangtayungan sakumna jalma anu geus ngajaga iman dina kasucianana sarta ngajaga dirina tetep teu kacemaran ku dunya. Dina mangsa ieu Allah geus jangji bakal males ka umat pilihan-Na sorangan anu ngagorowok ka Anjeunna beurang peuting, sanajan Anjeunna lila sabar ka maranéhna.

Parentahna kieu: “Jalanan ka tengah kota, ka tengah Yerusalem, sarta pasang hiji tanda dina tarang jalma-jalma anu ngaharéwos jeung anu ngagorowok ku sabab sagala kakajian anu dipigawé di dinya.” Jalma-jalma anu ngaharéwos jeung ngagorowok ieu geus ngembarkeun kecap-kecap kahirupan; maranéhna geus mereguh, mapatahan, jeung ngadesek. Sabagian jalma anu geus ngahina Allah tobat sarta ngahinakeun hate maranéhna di payuneun Mantenna. Tapi kamulyaan Gusti geus undur ti Israil; sanajan loba anu masih neraskeun wangun-wangun agama, kakawasaan jeung ayana-Na geus euweuh.” Testimonies, jilid 5, 208–210.

Ayat sapuluh nepi ka lima belas muka segel sajarah nu nyumput dina ayat opat puluh, sarta ku kituna dina waktu nu sarua nangtukeun yén panegelan ka saratus opat puluh opat rébu ayeuna keur dilaksanakeun ka jalma-jalma anu geus nyumponan sarat-sarat tina doa-doa anu dilambangkeun ku Daniel jeung tilu jalma mulya dina pasal dua, sarta ku Daniel dina pasal salapan. Bédana antara dua doa éta bisa kanyahoan minangka hiji doa pikeun ngartos kajadian-kajadian luar tina nu buat (Daniel dua), jeung hiji doa pikeun ngawujudkeun pangalaman batin tina nu buat (Daniel salapan). Bédana séjénna nyaéta yén para wali sacara koléktif keur néangan paham kana amanat pangujian ngeunaan gambar sato galak (Daniel dua), tapi maranéhna kudu sacara pribadi ngalaksanakeun padamelan pertobatan anu lengkep (Daniel salapan). Doa-doa maranéhna kudu aya dina kontéks Ezekiel salapan, sabab maranéhna kudu susah hate ku lantaran dosa-dosa di éta tanah jeung di jero gareja.

“Dina waktos murka-Na bakal maju dina panghukuman-panghukuman, para pengikut Kristus anu handap asor tur satia ieu bakal dibédakeun tina sesa dunya ku kasangsaraan jiwana, anu dinyatakeun dina raratan jeung ceurik, dina tegoran jeung pangéling-ngéling. Sedengkeun nu lian narékahan nutupan kajahatan anu keur lumangsung ku jubah, sarta ngabélaan kajahatan anu kacida gedéna anu sumebar di mana-mana, jalma-jalma anu boga sumanget pikeun kahormatan Allah jeung kanyaah ka jiwa-jiwa moal cicing demi meunangkeun kahadean ti saha waé. Jiwa-jiwa maranéhna anu bener kacida kaganggu unggal poé ku lampah-lampah anu teu suci jeung paguneman jalma-jalma anu teu bener. Maranéhna teu boga daya pikeun nahan caah kajahatan anu ngagulidag, ku sabab éta maranéhna pinuh ku kasedih jeung kakaget. Maranéhna ngungun payuneun Allah nalika ningali agama dipopohokeun malah di imah-imah jalma-jalma anu geus narima cahaya anu gedé. Maranéhna ngararat jeung nganyenyeri jiwana lantaran kasombongan, katamakan, mementingkeun diri sorangan, jeung tipu daya ampir

sagala rupa aya di jero garéja. Roh Allah, anu ngagerakkeun kana tegoran, diinjak-injak ku suku, sedengkeun abdi-abdi Iblis ngagungkeun kameunangan. Allah dihina, bebeneran dijadikeun teu aya gunana.

“Golongan anu henteu ngarasa prihatin ku kamunduran rohani dirina sorangan, sarta henteu ngarandeg ku dosa-dosa batur, bakal ditinggalkeun tanpa meterai Allah. Gusti marentahkeun para utusan-Na, nyaéta jalma-jalma anu nyekel pakarang pambantaian dina leungeunna: ‘Tuturkeun anjeunna ngaliwatan kota, sarta pukul: panon maranéh ulah nyahoeun hampura, jeung ulah boga karunya: tumpeskeun pisan nu kolot jeung nu ngora, boh mojang, boh budak leutik, boh awéwé: tapi ulah ngadeukeutan saha-saha anu aya tanda éta dina dirina; sarta mimitian ti tempat suci Kami. Tuluy maranéhna ngamimitian ti para kolot anu aya di hareupeun Bait éta.’”

“Di dieu urang ningali yén gareja—Bait Allah PANGERAN—jadi anu pangheulana ngaraoskeun hanteman murka Allah. Para kokolot, nyaéta jalma-jalma anu ku Allah geus dipaparinkeun cahaya anu gedé sarta anu geus nangtung minangka pangreksa kapentingan rohani umat, geus ngahianatkeun kapercayaan anu dipasrahkeun ka maranéhna. Maranéhna geus nyekel pamadegan yén urang teu kudu ngarep-ngarep mujijat jeung panyatakeun anu nyata tina kakawasaan Allah saperti dina mangsa-mangsa baheula. Jaman geus robah. Kecap-kecap ieu nguatkeun kateuacanan maranéhna, tuluy maranéhna nyebut: PANGERAN moal ngalakukeun anu hadé, jeung moal ogé ngalakukeun anu goréng. Mantenna teuing welas asih nepi ka moal ngahukum umat-Na ku pangadilan. Ku kituna, ‘Damai jeung kaamanan’ jadi sora ceurik ti jalma-jalma anu moal kungsi deui ngagedurkeun sorana kawas tarompet pikeun némbongkeun ka umat Allah palanggaran-palanggaran maranéhna jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosana. Anjing-anjing belet anu teu daék ngagagog ieu lah anu ngarasa pamales anu adil ti Allah anu kasigeung. Lalaki, mojang, jeung barudak leutik sadayana binasa babarengan.”
Testimonies, jilid 5, 210, 211.

Ayat hiji jeung dua tina Daniel sabelas dimimitian dina waktu ahir taun 1989, sakumaha ogé ayat sapuluh. Ayat dua mawa sajarah nepi ka mangsa kahiji Donald Trump, tuluy ninggalkeun hiji sajarah nu disumputkeun ti présidén kagenep pangbeungharna éta nepi ka karajaan katujuh (Perserikatan Bangsa-Bangsa), anu dilambangkeun ku Aleksander Agung. Antara Xerxes, raja beunghar dina ayat dua, jeung Aleksander Agung, aya dalapan raja Persia. Sajarah nu disumputkeun dina ayat dua nepi ka ayat tilu ngagambarkeun dalapan raja. Ku kituna, ti panutupan mangsa kahiji Trump nepi ka karajaan katujuh tina nubuat Alkitab aya jumlahna sapuluh raja anu ngawengku sajarah nu disumputkeun tina ayat dua nepi ka ayat tilu dina Daniel pasal sabelas.

Angka sapuluh téh lambang tina hiji ujian, jeung ujian anu lumangsung dina sajarah éta pisan nyaéta kabentukna gambar sato galak. Présidén kagenep pangbeungharna ngagedurkeun para globalis dimimitian ku kampanye kahijina dina taun 2015, sarta ku cara kitu anjeunna nandaan mimiti hiji perjuangan antara dua saksi dina Wahyu pasal sabelas jeung sato galak naga tina ateisme, anu teu eureun-eureun nepi ka hukum Minggu dina ayat genep welas jeung opat puluh hiji. Dina peperangan éta Donald Trump nyaéta présidén kahiji anu ngagedurkeun naga, sarta anjeunna ogé anu panungtung. Trump nyaéta présidén panungtung tina sato galak bumi, sarta Trump bakal jadi pamingpin kahiji tina karajaan katujuh. Ku ngalakukeun kitu, Trump ngawakilan

anu kahiji jeung anu panungtung tina sapuluh raja, sarta sapuluh ngawakilan hiji ujian.

1776, 1789, sareng 1798 ngagambarkeun tilu sajarah anu netepkeun yén présidén ka dalapan téh asalna tina anu tujuh. 1776 ngagambarkeun diterbitkanna Déklarasi Kamerdékaan, sareng sajarah Kongrés Kontinental Kahiji sareng Kadua. 1789 ngagambarkeun hiji mangsa sajarah nalika Artikel-Konfederasi disusun. Mangsa éta dimimitian dina taun 1781, sareng dipungkas ku diterbitkanna Konstitusi dina taun 1789. 1798 ngagambarkeun diterbitkanna Alien and Sedition Acts, sareng mimiti sato galak bumi minangka karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci.

Kongrés-kongrés Bawana dibagi jadi dua mangsa nubuat, nyaéta kongrés anu kahiji jeung kongrés anu panungtung. Kongrés Bawana Kahiji miboga dua présidén, sarta Peyton Randolph nyaéta présidén anu kahiji. Kongrés Bawana Kadua miboga genep présidén. Peyton Randolph nyaéta présidén anu kahiji boh pikeun Kongrés Bawana Kahiji boh ogé pikeun Kongrés Bawana Kadua. Jumlahna aya dalapan présidén salila sajarah Kongrés Bawana Kahiji jeung Kadua. Peyton Randolph nyaéta présidén anu kahiji boh pikeun Kongrés Bawana Kahiji boh pikeun Kongrés Bawana Kadua, hiji mangsa nubuat anu di jerona aya dalapan présidén, tapi présidén anu kahiji tina masing-masing dua mangsa éta nyaéta jalma anu sarua. Ku sabab kitu, sanajan aya dalapan mangsa kaprésidénan, saenyana ngan aya tujuh présidén. Présidén anu kahiji téh dua kali jadi présidén anu kahiji tina tujuh jalma anu jadi présidén, ku kituna Randolph ngalambangkeun nu ka dalapan, anu asalna tina nu tujuh, sarta dumasar kana dua saksi anjeunna ngagambarkeun présidén saenyana anu kahiji, nyaéta George Washington.

Washington diwakilan ku Randolph, ku kituna Randolph, minangka lambang Washington, ngébréhkeun boh ciri-ciri kenabian Randolph salaku présidén kahiji, boh yén Randolph téh anu ka dalapan, anu asalna tina anu tujuh. Ku kituna George Washington, minangka présidén kahiji jeung Panglima Tertinggi anu kahiji, sacara kenabian ogé nyaéta anu ka dalapan, jeung asalna tina anu tujuh; sarta Trump, minangka présidén pamungkas, ogé bakal jadi anu ka dalapan, nyaéta anu asalna tina anu tujuh.

Présidén kadua tina Kongrés Kontinental Kadua nyaéta John Hancock. Kongrés Kontinental Kadua réngsé dina taun 1781. Ti taun 1781 nepi ka 1789, éta nandaan sajarah Articles of Confederation. Mangsa éta dilambangkeun ku taun 1789, ku medalna Constitution. Dina mangsa éta ogé aya dalapan présidén. Articles of Confederation ngawakilan Constitution anu kahiji, tapi kalemahan Articles of Confederation nyababkeun éta diganti, sarta ratifikasi ku tilu welas koloni kana Constitution dina taun 1789.

Dina mangsa éta, dalapan présidén téh diwangun ku tujuh présidén anu lain présidén dina sajarah mangsa anu dilambangkeun ku dua Kongrés Benua saméméhna, jeung saurang anu kungsi jadi présidén dina mangsa nubuat anu kahiji éta. John Hancock ngajabat boh dina Kongrés Benua anu kadua, boh ogé dina mangsa anu dilambangkeun ku Articles of Confederation. Dina tataran nubuat, ngan aya tujuh lalaki anu jadi présidén salila dua Kongrés Benua éta; ku kituna, dina harti nubuat John Hancock téh salah sahiji tina dalapan dina mangsa Articles of Confederation, tapi manéhna ogé salah sahiji tina tujuh lalaki tina mangsa saméméhna. Ku sabab kitu, manéhna téh anu kadalapan, anu asalna tina tujuh.

Mangsa profétis nu kadua, nu digambarkeun ku taun 1781 nepi ka 1789, saperti mangsa kahiji, miboga saurang présidén (Hancock) anu kadalapan, jeung kaasup kana tujuh éta, sakumaha Randolph dina mangsa profétis kahiji nu digambarkeun ku taun 1776.

Dina kadua mangsa anu ngawengku dalapan présidén, tatarucingan yén anu kadalapan téh kaasup tina anu tujuh dipidangkeun. Eta dua mangsa méré kasaksian yén présidén tulen anu kahiji (Washington) ogé kagandéng ku tatarucingan nubuat dina perlambangna, ku cara tipologi anu diwakilan ku Randolph. Ieu tilu saksi nuduh ka Trump. Trump, sakumaha diwakilan dina ayat hiji jeung dua dina pasal sabelas, digambarkeun ngan ukur ngaliwatan mangsa kalungguhanana nu kahiji, anu réngsé nalika pamilihan kadua dipaling ku sato galak ti jurang anu taya dasarna.

Sajarah anu ngalaksanakeun ayat-ayat éta ngawengku hiji sajarah nu disumputkeun antara titik éta, nyaéta raja anu pangbeungharna (Xerxes), jeung mucunghulna Alexander the Great, anu ngalambangkeun hukum Minggu, nalika sapuluh raja sakeudeung jadi karajaan katujuh. Di antara raja beunghar éta jeung sapuluh raja anu sapuk mikeun karajaan katujuh maranéhna ka kapapaan, aya dalapan raja. Dalapan raja éta, anu ngawangun sajarah disumputkeun ti ayat dua nepi ka ayat tilu, manggihan dua saksi dina sajarah dalapan présidén dina sajarah 1776, 1789, jeung 1798.

Sajarah éta ngandung perlambang dua puluh dua taun, anu nandaan yén éta téh hiji sajarah ngeunaan panyegelan saratus opat puluh opat rébu nalika Kadevan dipatalikeun jeung kamanusaan. Éta ogé ngandung kasaksian ngeunaan “Kaleresan,” sabab awalna nandaan kamerdikaan jeung ahirna nandaan dileungitkeunana kamerdikaan, sedengkeun tilu welas taun sanggeus 1776, tilu welas koloni ngesahkeun Konstitusi. Éta ogé nandaan dua période anu masing-masing diwangun ku dalapan raja (présidén) anu duanana ngandung tatarucingan yén anu ka dalapan téh asalna tina anu tujuh.

Trump minangka présidén kagenep dina taun 2016, sarta minangka pamingpin panungtung tina karajaan kagenep, ogé ngawakilan nu kahiji jeung nu panungtung tina sapuluh raja nu silih susul. Angka sapuluh nandakeun prosés pangujian tina éta sajarah, sarta ujian anu miheulaan jeung anu dipungkas dina hukum Minggu nyaéta kabentukna gambar sato galak. Gambar tina impian Nebukadnézar ngeunaan sato galak ngawakilan dalapan karajaan, sarta ku kituna méré kasaksian yén ujian gambar sato galak diwakilan ku angka “dalapan”.

Dina sajarah pangujian garis Makkabi, anu ngawakilan garis tanduk Protestanisme murtad jeung garis tanduk Republikanisme murtad anu diwakilan ku Antiochus III, éta garis-garis jeung tanduk-tanduk ngahiji jadi hiji tanduk, nyaéta hiji gambar tina kapausan. Dina sajarah anu sarua, gambar Allah sapinuhna jeung salawasna dihasilkeun deui dina jalma-jalma anu digambarkeun minangka saratus opat puluh opat rébu.

Sajarah nu nyumput dina ayat opat puluh dibuka segelna di jero sajarah nu nyumput dina ayat kadua nepi ka ayat katilu, jeung sajarah ayat sapuluh nepi ka lima belas. Nalika Trump jadi présidén ka dalapan anu kaasup ti nu tujuh dina palantikanna tanggal 20 Januari 2025, dalapan raja antara Xerxes jeung Alexander Agung nandaan datangna kabentukna gambar sato galak éta, sarta Trump ngawakilan nu kahiji jeung nu panungtung tina sapuluh raja nu silih turutan.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Jeung kuring ningali dina panangan katuhu Mantenna anu linggih dina tahta hiji kitab, ditulisan di jero jeung di tukangna, disegel ku tujuh segel. Jeung kuring ningali hiji malaikat anu kuat, ngawawarkeun ku sora tarik, “Saha anu pantes muka kitab éta jeung ngaleupaskeun segel-segelna?” Jeung teu aya saurang ogé, boh di sawarga, boh di bumi, boh di handapeun bumi, anu sanggup muka kitab éta, atawa sanajan ngan ukur ningalina. Jeung kuring ceurik pisan, sabab teu aya saurang ogé kapanggih pantes muka jeung maca kitab éta, atawa sanajan ngan ukur ningalina. Tapi saurang ti para kokolot nyarios ka kuring, “Ulah ceurik: tingali, Singa tina kaom Yuda, Akar Daud, geus unggul pikeun muka kitab éta, jeung ngaleupaskeun tujuh segelna.” Jeung kuring ningali, jeung, tingali, di tengah tahta jeung opat mahluk hirup éta, jeung di tengah para kokolot, nangtung hiji Anak Domba saolah-olah geus dipaéhan, ngabogaan tujuh tanduk jeung tujuh panon, nya éta tujuh Roh Allah anu diutus ka sakuliah bumi. Jeung Anjeunna sumping sarta nyandak kitab éta tina panangan katuhu Mantenna anu linggih dina tahta. Jeung nalika Anjeunna geus nyandak kitab éta, opat mahluk hirup jeung dua puluh opat kokolot sujud payuneun Anak Domba, masing-masing nyekel kacapi jeung buli-buli emas pinuh ku menyan, anu mangrupa doa-doa jalma-jalma suci. Jeung maranéhna ngalagukeun hiji pupujian anyar, pokna, “Manten pantes nyandak kitab éta, jeung muka segel-segelna: sabab Manten parantos dipaéhan, jeung ku getih Manten parantos nebus kami ka Allah tina unggal kaom, basa, umat, jeung bangsa; Jeung parantos ngajadikeun kami pikeun Allah kami jadi raja-raja jeung imam-imam: jeung kami bakal maréntah di bumi.” Wahyu 5:1–10.